

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

34C 5/2007 – 67

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Martinem Valehrachem v právní věci žalobců: a) Ing. Stanislav **B e r n a r d**, nar. 14.10.1955 bytem U stadionu 1609, Humpolec, b) **Rodinný pivovar BERNARD, a.s.**, se sídlem Humpolec, 5. května 1, IČ: 26 03 18 09 oba zastoupeni advokátem: JUDr. Ladislav Břeský, se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2 proti žalovanému: **Občanské sdružení Britské listy**, se sídlem Nehvizdy, Pražská 321/3 IČ: 26 51 98 87, zast. advokátem: JUDr. Čestmír Kubát, CSc. se sídlem Maiselova 19, 110 00 Praha 1, o **ochranu osobnosti**

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovaný byl uznán povinným uveřejnit v internetovém deníku *Britské listy*, jehož je vydavatelem, omluvu ve znění: „Dne 22. 9. 2006 byl v tomto deníku uveřejněn článek, jehož titulek zněl „Transparency International: pod povrchem špína“. Tento článek obsahoval nepravdivé informace o panu Stanislavu Bernardovi, které nezákonným způsobem zasáhly do jeho práv na ochranu osobnosti. Tímto se panu Stanislavu Bernardovi za uveřejnění nepravdivých informací, jakož i za způsobenou újmu, omlouváme“, se **z a m í t á**.

II. Žaloba, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci č. 1 částku 150.000,- Kč, se **z a m í t á**.

III. Žaloba, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci č. 2 částku 300.000,- Kč, se **z a m í t á**.

IV. Oba žalobci jsou povinni zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet JUDr. Čestmíra Kubáta částku po 26.200,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce Ing. Stanislav Bernard podal žalobu na ochranu osobnosti s odůvodněním, že žalovaná firma, jako vydavatel internetového deníku *Britské listy*, zasáhl do práv žalobce publikací nepravdivých informací článku s titulkem „*Transparency International :pod povrchem špína*“, který byl publikován 22. 9. 2006. Za protiprávní zásah žalobce považoval tvrzení, že prokazatelně nedodržuje etický kodex *Transparency International, o.p.s.*, jejímž je členem správní rady, že je politický turista, že připravil Český stát o miliardu; umí prokázat svou přízeň politickým stranám, a dále, že z kontextu článku má vyplývat nepravdivý závěr, že žalobce dostává od politických stran protiplnění, na oplátku za přízeň jím projevenou. Žalobce má zato, že publikované informace jsou neoprávněným zásahem do práv na ochranu osobnosti žalobce, do jeho občanské cti a lidské důstojnosti, protože nekonkrétní a neurčitá obvinění mají vyvolat dojem, že žalobce v politických kuloárech kuje blíže neurčené, nicméně zcela jistě nekalé, pikle, kterými se, kdoví jak, zcela jistě nehorázně a nezákonně obohacuje. Má zato, že čtenář si musí nutně vytvořit dojem, že žalobce je nečestný člověk, který porušuje povinnosti k dodržení převzatých závazků (etický kodex), že je člověk bez skrupulí, libovolně mění svou politickou příslušnost a členství v politické straně, kdykoliv má zato, že tato změna bude k osobnímu prospěchu, bez ohledu na program a chování dotčené politické strany, své politické názory a přesvědčení, který ovlivňuje politické strany a politiky prostřednictvím „nekalých“ praktik a který si navíc za tuto činnost nechává poskytovat úplatky, přičemž nabyté výhody nečestně a nezákonně využívá ve prospěch svůj a druhého žalobce – Pivovaru, jehož je předsedou představenstva a akcionářem, čímž spolu s druhým žalobcem připravili Český stát v konečném důsledku o miliardu korun. Žalobce má zato, že došlo k zvlášť závažnému zásahu do osobnostních práv, protože dodržuje etický kodex TI, svoji politickou příslušnost by změnil pouze tehdy, pokud by k tomu měl vážné důvody, spočívající v potřebě dostat svému vlastnímu politickému přesvědčení a názorům, jestliže by politická strana, které by byl členem, přestala naplňovat a dodržovat to co veřejně deklaruje a slibuje, je logické, že by žalobce nadále odmítl spojit s takovou politickou stranou své jméno a takovou stranu by opustil, to je projevem politického názoru, ne prospěchářství či turismu. Žalobce není členem žádné politické strany, těžko se tedy dle svého názoru mohl dopustit vytýkaného „politického turismu“. Žalobce neprojevuje nezákonným způsobem svou přízeň politickým stranám, nedostává od politických stran žádné úplatky, stejně tak nezákonným způsobem nezneužívá žádných imaginárních výhod, poskytnutých politickými stranami ve prospěch sebe, ani pivovaru. Stejně tak není pravdou, že by žalobci připravili stát o tak závažnou částku, tím méně, že by žalobce prosadil daňové zvýhodnění menších pivovarů, protože jak známo, zákony v ČR nepřijímá žalobce. Žalobce má zato, že došlo k zvlášť závažnému zásahu do osobnostních práv do té míry, že považuje omluvu za nedostatečnou a považuje přiznat nemajetkovou újmu ve výši 150.000,- Kč.

Žalobce má zato, že napadenými informacemi bylo zasaženo i do práva k dobré pověsti druhého žalobce, protože druhý žalobce využíval jméno prvního žalobce a je s ním do značné míry persofinikován. Dle žalobce navozuje článek nepravdivý dojem, že druhý žalobce nezákonným způsobem využívá článkem zmiňované neexistující

nezákonného praktiky žalobce č. 1 k vlastnímu prospěchu, protože s ohledem na způsob zásahu do dobré pověsti, druhý žalobce považuje verbální omluvu za neúčinnou, považuje zadostiučinění ve výši 300.000,- Kč. Konstatuje též, že pokus o mimosoudní dohodu se nezdařil, protože žalovaný opakovaně nepřebíral korespondenci, zástupce sdělil, že se omluvit nehodlá. Žalobce nevidí důvod, proč by měl oponovat spornému článku veřejným vyjadřováním.

Žalovaný prostřednictvím právního navrhol žalobu zamítnout s odůvodněním, že má zato, že druhý žalovaný není ve sporu aktivně legitimován, protože údajně difamační informace se týkají pouze osobnosti prvního žalobce. Obecně má žalovaný zato, že nelze finanční náhradu přiznat tam, kde nedošlo k žádné reálné újmě na osobnosti, či dobré pověsti právnické osoby, když takovou újmu žalobci ani neprokazují. Žalobci brojí pouze proti možné újmě, u níž by byla dostatečná satisfakce morální. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce je osobou veřejného zájmu, protože je osobou veřejně činnou, působí v Transparency International – Česká republika, o.p.s., IČ: 27215814 (dále jen TI), dříve v Občanském sdružení TIC – Transparency International, IČ: 68380232, působí jako lobbyista malých pivovarů i jako zastupitel v komunální politice. Poukázal též na skutečnost, že v databázi firmy Newton jsou stovky článků z let 1996 a 2007, které osvědčují, že žalobce je osobou veřejně činnou. Žalovaný uvedl, že autorem sporného článku je brněnský právník Mgr. Milan Berka, který prostřednictvím neformální občanské iniciativy „Kulturní sdružení Kontext“ se dlouhodobě zabývá problematikou nezákonných aktivit v oblasti alkoholové reklamy a poukázal na konkrétní články, pokud byla napadena informace, že žalobce prokazatelně nedodrжуje etický kodex TI. Poukázal na skutečnost, že etický kodex TI není transparentně přístupný na internetových stránkách této společnosti jako jiné dokumenty, poukázal však na zakládací listinu TI, dle které každý člen správní rady je povinen dodržovat etický kodex společnosti a propagovat a obhajovat zájmy společnosti kdekoli a kdykoli je to možné, včetně vystupování ve sdělovacích prostředcích a jednání s významnými představiteli veřejné správy, podnikatelské sféry a veřejnosti, a nesmí vystupovat na venek, mimo předem schválených záměrů a postupů společnosti. Autor vycházel z principu etického kodexu, původní TI, jejímž vůdčím principem byla politická nestrannost, objektivita a nezávislost. Autor článku v napadené větě shrnuje vlastní úsudek na základě shromážděných, veřejně přístupných, faktů, ze kterých vyplývá, že žalobce nesplňuje požadavky na politickou nestrannost, objektivitu a nezávislost, zde opětovně poukázal na konkrétní články. Zdůraznil, že žalobce kritizoval v minulosti ekonomické motivování majitelů pohostinství, závazky odebrat pivo od jednoho dodavatele výměnou za finanční částky a vybavení restaurace, nazýval to radikálně, korupcí hostinských, jindy neetickým chováním, posléze přiznal, že ekonomickým tlakem byla nucena tuto metodu akceptovat i jím řízená firma, poukázal na nabídku lidí z čela pivovaru Bernard Tělovýchovné jednotě Jiskra, která měla být podporována za to, že se na sportovištích bude prodávat pivo Bernard. Poukázal na to, že v zakládací listině TI není nic o podpoře antikomunistických veřejných aktivit, přesto se stal rodinný pivovar Bernard řízený žalobcem sponzorem akce na 1. máje na Letné s pod heslem „Pryč s komunistickou stranou, pryč s nacismem, pryč s komunismem, pryč s totalitou“. Stejně tak se žalobce měl kriticky vyjadřovat k politice další levicové strany ČSSD, k jejím představitelům, programu. Pokud kandidoval na volebním seznamu ODS jako nestráník, má žalovaný zato, že těžko může být nestráník, s ohledem na to, že ze stanov ODS vyplývá, že kandidát této politické strany se zavazuje aktivně prosazovat politickou linii a program strany, za kterou kandiduje. Dále poukázal na podporu rovné daně, kterou podporovala v té

době jen ODS, tady on sám citoval názor tohoto politického subjektu, poukázal na shodné názory ODS a žalobce na Evropu jako „velký ekonomický prostor pro volný pohyb zboží, pracovních sil a služeb“, v tomto žalovaný spatřuje nedodržování zásady objektivní nezávislosti a nestrannosti ve veřejném životě, což je podmínkou TI, v jeho zakládacím listině. Pokud byl žalobce označen jako politický turista, nikde v článku nebylo tvrzeno, že by žalobce byl členem konkrétní politické strany, či konkrétních politických stran, ale žalobce sympatizoval s několika politickými subjekty a některé z nich využil k politickému lobingu, žalovaný poukázal, že žalobce loboval v parlamentu u poslanců levice s pomocí poslance Josefa Hájka z Levého blogu za prosazení daňových úlev pro malé pivovary. Poukázal na článek žalobce, že díky daňovým slevám malé pivovary ušetřily více než miliardu korun. V této souvislosti poukázal na skutečnost, že žalobce sám se nebrání označení za lobbystu. Dále poukázal na skutečnost, že se nechal ocenit Sdružením přátel piva, což je bývalá politická strana přátel piva, zájmová organizace spjatá s ČSSD, když tato strana byla založena v lednu 1990 studenty Plzeňské pedagogické fakulty jako recese, v zápětí se z ní stala strana, která kandidovala do Parlamentu a v roce 1993 začala spolupracovat s vedením ČSSD pod předsedou Milošem Zemanem, sloučila se s ČSSD do tzv. realistického bloku, kterou ČSSD podporovalo a jejíž kancelář sídlila i po transformaci sdružení a sídlí v pražském sídle ČSSD, tedy v Lidovém domě, Hybernská 7. Žalobce byl oceněn jako „pivovarská osobnost stolení“, za lobbing ve prospěch malých pivovarů na ceremoniálu v sále Baráčnické rychty v Praze dne 6. 12. 2000, které se osobně účastnil i tehdejší premiér Miloš Zeman. Žalovaný též poukázal na otevřený dopis žalobce předsedovi vlády Miloši Zemanovi, ve kterém loboval proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve věci fúze velkých pivovarů – plzeňského Prazdroje a nošovického Radegastu. Poukázal na skutečnost, že daňové úlevy pro malé pivovary byly prosazeny s poslanci ODS, když v prosazení měl velkou roli hrát šikovní lobbing, který proběhl ve Sněmovně, jak uvedl poslanec za ODS Marek Benda. Dále žalovaný poukázal, že fotografie obličeje žalobce visí na stránkách KDU ČSL v sekci osob, které stranu podporují. Opakovaně bylo poukázáno na názorové spříznění s ODS ve věci rovné daně. Žalovaný v článku netvrdil, že žalobce připravil Český stát o miliardu, ale že daňové zvýhodnění menších pivovarů stálo stát jednu miliardu korun, když vycházel z citace samotného žalobce a poukázal na konkrétní články. Dále bylo poukázáno na skutečnost, že žalobce prokazoval svoji přízeň stranám, poukázal na skutečnost, že žalobce při volbách do zastupitelstev obcí 1. až 2. 11. 2002 kandidoval na kandidátní listině US – DEU jako č. 3, jako kandidát bez politické příslušnosti a při volbách 20. – 21. 10. 2006 na kandidátní listině ODS č. 4, opětovně jako osoba bez politické příslušnosti. Poukázáno bylo též na výroky žalobce, týkající se tvrzení, že je mu bližší ODS, principiálně mu však nevadí ani KDU ČSL. Dále bylo uvedeno, že pokud žalobce propůjčil své společnosti své jméno a od počátku svého podnikání s tímto jménem podnik cíleně identifikuje, společnost i záměr, včetně rizik s tím spojených, sama přijala, proto považuje žalovaný nárok 2. žalobce za zcela vykonstruovaný.

Soud provedl důkaz výpisem z registru Ares, týkající se žalované firmy, výstupem z internetových stránek žalované, s informacemi o žalované firmě, sporným článkem, zkopírovaným 26. 9. 2006 a 28. 1. 2008, výpisem z obchodního rejstříku 2. žalobce, dopisem bývalého zástupce prvního žalobce z 27. 9. 2006, s podacím lístkem a doručenkou, dopisem téhož z 25. 10. 2006 s doručenkou, mailovou korespondencí od zástupce žalované z 24. 11. 2006, obávkami soudu adresovanými žalované, výstupem ze stránek Ministerstva vnitra, výstupem z internetových stránek TI pořizovaných 28. 1. 2008, ze stránek, kde by měl být etický kodex a informací o žalobci,

a seznamem členů správní rady TI, etickým kodexem z 29. 11. 2002 s aktualizací 14. 1. 2007, etickým kodexem mezinárodní centrály TI, úplným výpisem z obchodního rejstříku druhého žalobce, seznamem občanských sdružení, výpisem z obchodního rejstříku TI, mailovou korespondencí zástupců účastníků, notářským zápisem z 23. 11. 2004, kopií časopisu *Vlastní cestou*, výstupem ze serveru www.newtonnit.cz s 72 články, které se týkají žalobce, nebo pocházejí žalobce publikované od 3. 1. 1996 do 24. 6. 2007. Pokud byl navrhován důkaz výsledkem žalobce jako účastníka řízení, členů správní rady TI JUDr. Vávry a Viklického, výsledkem šéfredaktora *Britských listů*, výsledkem autora sporného článku Milana Berka, výsledkem svědka Kotrby, Adriany Krnáčové z TI, správce serveru *Britských listů* Dominika Pantůčka, soud tyto důkazy neprovedl, s ohledem na skutek, který je činěn předmětem sporu, provedené důkazy, právní úpravu, neprovedl pro nadbytečnost, když na základě provedených důkazů lze o žalobě rozhodnout.

Výše uvedenými důkazy má soud osvědčeno, že první žalobce je předsedou představenstva druhého žalobce od jeho zápisu 27. prosince 2000 dosud, který je politicky činný jako zastupitel, který vyjadřoval své názory na věci veřejné, politické strany, byl v kontaktu s politiky, vystupoval jako lobbista v zájmu malých pivovarů, sám se vyjadřoval, že díky jim prosazené daňové úlevy ušetřily malé pivovary přes miliardu korun, bylo prokázáno, že je členem správní rady TI, jejíž současný etický kodex na jejich internetových stránkách není, bylo prokázáno, že součástí etického kodexu původního TI je politická nestrannost, objektivita, nezávislost. Bylo prokázáno, že žalobce se angažoval v rámci malých pivovarů, loboval v jejich prospěch v Parlamentu, k čemuž využíval zástupce různých politických stran, kandidoval na kandidátních listinách ODS a US – DEU, jak sám v rámci svého přednesu u soudu uvedl, před rokem 1989 býval členem České strany národně socialistické, bylo prokázáno, že sám často publikoval v médiích své názory, často média přenášela informace o jeho aktivitách. Dále bylo prokázáno, že žalovaná firma je vydavatelem internetového deníku *Britské listy*, která publikovala 22. 9. 2006 sporný článek, který obsahuje napadené informace, u jednotlivých pasáží článek obsahuje dosud aktivní odkazy na jiné články a informace, které byly podkladem pro sporný článek. Z toho, co žalobce činí předmětem sporu, se nic netýká žalobce č. 2.

Dle § 11 obč. zák. má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Dle § 13 odst. 1, 2 a 3 obč. zák. fyzická osoba má zejména právo se domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby, nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Výši náhrady podle odst. 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Dle § 19b) odst. 1, 2 a 3 obč. zák. právnické osoby mají svůj název, který musí být určen při jejich zřízení.

Při neoprávněném použití názvu právnické osoby je možné se domáhat u soudu, aby se neoprávněný uživatel zdržel jeho užívání a odstranil závadný stav; je možné se tedy domáhat přiměřeného zadostiučinění, které může být požadováno i v penězích.

Odstavec 2 platí přiměřeně i pro neoprávněný zásah do dobré pověsti právnické osoby.

Soud zhodnotil provedené důkazy, každý zvlášť a všechny ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že z toho, co je žalobcem č. 2 činěno předmětem sporu není nic, co by se dotklo práva na ochranu dobré pověsti právnické osoby, ačkoliv druhý žalobce je předsedou představenstva druhého žalobce. Soud konstatuje, že ačkoliv to žalobce tvrdí, není činěno předmětem sporu nic, co by bylo možno považovat za zásah do dobré pověsti právnické osoby, proto nezbylo soudu, než žalobu druhého žalobce, jako nedůvodnou zamítnout.

Pokud se týká žaloby prvního žalobce, zde soud konstatuje, že to, co žalobce činí předmětem sporu nelze hodnotit jako protiprávní zásah do osobnostních práv chráněných § 11 obč. zák., ale jedná se o názory na činnost žalobce, jako člena správní rady TI, jako lobbisty, osoby veřejně činné, politika, jehož činnost má určité výsledky, ke kterým se dospělo za spolupráce s různými politiky, různými politickými stranami, jedná se o vyjádření názoru, přiměřené kritiky, která je v demokratické společnosti akceptovatelná, s ohledem na to, že žalobce je osobou veřejného zájmu. Pokud je kritizováno, že žalobce nedodrží kodex TI, bylo vycházeno z původního kodexu původní TI, když současná TI svůj kodex od publikace článku do rozhodnutí soudu nemá vůbec publikován na internetových stránkách, pokud byl označován za politického turistu, v článku nebylo tvrzeno, že žalobce mění politickou příslušnost, ale v článku bylo odůvodněno, jak je tento výrok míněn, jednalo se o přiměřenou kritiku činnosti, která měla reálný podklad, který byl doložen odkazy. Pokud byla publikována informace, že žalobce připravil stát o miliardu, bylo uvedeno, že žalobce jako vlivný pivní lobbysta pro daňové zvýhodnění menších pivovarů a za 8 let, co daňové zvýhodnění platí, stálo stát jednu miliardu, jednalo se o přiměřeně převzaté tvrzení samotného žalobce, které bylo publikováno v tisku, stejně tak bylo přiměřeně zdokumentováno publikované tvrzení, že žalobce umí prokázat svou přízeň politickým stranám, opětovně se jednalo o kritiku jeho činnosti, stejně tak bylo podloženo, že žalobce určitým politickým stranám projevu svoji přízeň a ony naopak jemu. Opětovně se jednalo o přiměřenou kritiku jeho činnosti, o vyjádření názoru. To, co činí žalobce předmětem sporu, nebylo protiprávním zásahem do práv na ochranu dobrého jména a cti žalobce, tak jak je chráněno § 11 obč. zák., nemusel proto tedy řešit soud konkurenci dvou ústavů zaručených práv, práva na ochranu osobnosti a práva na svobodu projevu, a to zvláště za situace, kdy žalobce je osobou veřejného zájmu, která sama rozsáhlý přístup k médiím, a která svůj názor k článku mohla prostřednictvím médií vyjádřit, a to ať už prostřednictvím nabízené kritiky sporného článku na stránkách Britských listů, tak kdekoli v jiných médiích, ke kterým má žalobce díky svému vlivu přístup. S ohledem na vše uvedené nezbylo soudu, než žalobu v celém rozsahu zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení je v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 149 odst. 1 o.s.ř., soud přiznal žalované náhradu nákladů, které byly spojeny s účelným hájením práva na účet právního zástupce. V obou případech soud přiznal paušální náhradu nákladů, které byly spojeny s účelným hájením práva,

když paušál byl stanoven v obou případech dle § 6 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu č. 484/2000 Sb., částkou 25.000,- Kč, dále byla přiznána paušální náhrada nákladů za 4 úkony právního zastoupení – převzetí zastoupení, vyjádření k žalobám a dva paušály za účast u jednání, které trvalo déle než 2 hodiny, celkem 4x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu č. 7/1996 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, ve dvojím vyhotovení.

V Praze dne 29 ledna 2008

JUDr. Martin **V a l e h r a c h**, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: *Jiránová*

